

FOTO EXPO ALLEMAAL GELIJK, OF NIET?

48 jongeren uit 4 continenten
over gendergelijkheid

Fotograaf François Struzik

planinternational.be
#UnlockThePowerOfGirls

Voor en door jongeren

In het kader van de campagne “Unlock The Power of Girls” stuurde Plan International België tien jonge reporters op pad om getuigenissen te verzamelen van meisjes en jongens in België, Benin, Cambodja en Ecuador.

Voor de lens van fotograaf François Struzik kregen ze allemaal dezelfde vragen:

- “Voel je je gelukkig als meisje?
Voel je je gelukkig als jongen?”
- “Denk je dat het anders zou zijn mocht je van het andere geslacht zijn?”
- “Zo ja, vind je dat rechtvaardig?”
- “Wat zou je willen veranderen?”

Allemaal gelijk, of niet?

Meisjes willen net als jongens naar school gaan en aan een job geraken, **verandering** tweegbrengen in hun samenleving, zelf beslissen over hun leven en hun lichaam, en zich ontplooien, vrij van geweld.

Toch worden de kansen van meisjes wereldwijd ingeperkt door stereotypen, vooroordelen en discriminatie.

Wat vinden jongeren?

Ze zijn duidelijk: seksisme is de wereld nog niet uit. Maar uit hun blikken en woorden blijkt dat ze verandering willen.

Ze zijn vastberaden om mee te werken aan meer **gendergelijkheid**. Aan een wereld waarin **alle** kinderen en jongeren **gelijke kansen** krijgen om zich hun toekomst voor te stellen en uit te tekenen.

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Edison (pg 2) – Maribel (pg 3)

“ Later wil ik graag een zoon en daarna een dochter. Haar grote broer zal haar beschermen. **Meisjes moeten voorzichtig zijn, want overal loert gevaar.** Ze kunnen mannen met slechte bedoelingen ontmoeten en zwanger worden. Dan zit de hele familie in de problemen. ”

Edison, 19 jaar, Ecuador

“ Het zijn mijn keuzes en mijn doen en laten die mijn geluk bepalen. Je moet knokken om te bereiken wat je wil. **Ik neem beslissingen in functie van mijn doelstellingen.** Ik heb alles om gelukkig te zijn. ”

Maribel, 19 jaar, Ecuador

© Plan International/F. Struzik – Simply human

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Sangha (pg 5) – Nary (pg 6)

“ Als ik een meisje zou zijn, zou **ik het erg moeilijk hebben. Ik zou dan ziekten krijgen zoals menstruatie.** Ik zou schoonmaken, koken, wassen en kinderen krijgen. In ons dorp is het gevaarlijk om thuis te bevallen. ”

Sangha, 15 jaar, Cambodja

“ Sommige jongens denken dat meisjes zwak zijn, dat ze geen cement kunnen dragen of beslissingen nemen. Onzin! Ze vinden ons minderwaardig, ondanks alles wat we doen. **Ik wou dat jongens beseften dat we alles kunnen wat zij kunnen.** ”

Nary, 14 jaar, Cambodja

© Plan International/F. Struzik – Simply human

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Enock (pg 8) – Martine (pg 9)

“ Bij ons zijn mannen en vrouwen niet gelijk. **Een meisje naar school sturen? Mijn ouders zeggen dat dat weggesmeten geld is.** Ikzelf ben voor gelijkheid. Maar ik ben er trots op dat ik een jongen ben. ”

Enock, 21 jaar, Benin

“ **Wat jongens kunnen, dat kunnen meisjes toch ook?** We hebben dezelfde rechten en verplichtingen. Ik wil mijn diploma's halen en één van de beste voetbalspeelsters van de wereld worden! ”

Martine, 16 jaar, Benin

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Adriaan (pg 11) – Nathalie (pg 12)

“ **Ik wil mensen niet in hokjes stoppen.** Weinig mensen zijn 100% hetero of homo en er zijn honderden manieren om te zijn wie je bent. Ik noem mezelf niet gay, dat is maar een etiket. Mijn grootouders vonden het fantastisch dat ik ‘buiten de lijntjes kleur’. Dat was een opluchting. ”

Adriaan, 22 jaar, België

“ Toen ik elektromechanica studeerde, droegen we soms kisten van 40 tot 60 kg. Ik weigerde hulp van jongens en trok me zelf uit de slag. **Meisjes zijn niet allemaal barbiepoppen.** ”

Nathalie, 21 jaar, België

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Michael (pg 14) – Tanya (pg 15)

“ Ik ben blij dat ik een jongen ben en buiten mag spelen. **Meisjes mogen ook voetballen, maar ze worden gezien als *machonas*, halve jongens.** Voor meisjes is het zwaar: om buiten te gaan moeten ze toestemming vragen en als ze geen plezier mogen maken, zijn ze erg verdrietig. ”

Michael, 11 jaar, Ecuador

“ Ik ben blij om een meisje te zijn, want ik blijf graag binnen. Papa behandelt ons allemaal op dezelfde manier. Als hij me bang maakt, verstop ik me. Ik vertrouw meer op mama. Ik wou dat ze gelukkig was. ”

Tanya, 7 jaar, Ecuador

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Maycol (pg 17) – Jenifer (pg 18)

“ **Ik zou niet graag een meisje zijn.** Als man weet je meer van het leven, doe je meer ervaringen op. Voor meisjes betekent gelukkig zijn dat ze bij hun moeder en zussen blijven en hoogstens wat gaan wandelen in de buurt. ”

Maycol, 15 jaar, Ecuador

“ Ik ben 3 maanden zwanger. Dat heeft god zo gewild. Ik besliste zelf om te trouwen. Ik was gelukkig bij mijn ouders en ben dat ook met mijn man, **ook al kan ik nu niet veel kanten meer op.** ”

Jenifer, 14 jaar, Ecuador

© Plan International/F. Struzik – Simply human

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Gwendal (pg 20) – Shiva {pseudoniem} (pg 21)

“ Jongen of meisje, het is gewoon wat op jouw identiteitskaart staat. **Je kan je vrouw voelen in een mannenlichaam of man in een vrouwenlichaam.** Wel is het zo dat je het als man makkelijker hebt. Als man draag je de wereld. ”

Gwendal, 17 jaar, België

“ Ik koos de naam Shiva, naar de hindoegod. Die is zowel vrouwelijk als mannelijk, en dat past goed bij me. **Het concept ‘geslacht’ is een sociale constructie.** Het kan niet dat mensen gedwongen worden om te kiezen. Ik leer gaandeweg vreemde reacties te negeren. ”

Shiva [pseudoniem], 23 jaar, België

Getuigenis

Amédé (pg 23) – Rachida (pg 24)

“ Wanneer meisjes tegenwoordig een vriendje hebben, verlaten ze meteen de schoolbanken. **Ze denken dat ze alleen gelukkig kunnen zijn als ze een lief hebben.** Maar ze vergeten voor zichzelf te denken. Ikzelf zet mijn studies op de eerste plaats. ”

Amédé, 21 jaar, Benin

“ Ik ben blij dat ik een meisje ben, maar **ik benijd jongens: ze bezitten en beslissen alles.** Ze krijgen meer kansen dan meisjes. Ik droom ervan om dokter te worden. Al heb ik meer geluk en hulp nodig om mijn doel te kunnen bereiken. ”

Rachida, 16 jaar, Benin

Getuigenis

Lars (pg 26) – Lisa (pg 27)

“ **Het beeld van vrouwen in de hiphopscene is nog vaak stereotiep.** In videoclipen en op Instagram bijvoorbeeld. Het is een makkelijke manier om promotie te voeren. Maar ook mannen worden gediscrimineerd. Bij scheidingen krijgen ze minder vaak recht op de kinderen. Gelijkheid is een kwestie van evenwicht. ”

Lars, 18 jaar, België

“ Haast elk meisje wordt wel eens lastiggevalen op straat. Mijn vrienden staan daar niet bij stil. **Ik zou zelf nooit een gast nafluiten op straat. Never.** Het wordt gebanaliseerd, maar zo'n dingen zijn onaanvaardbaar. ”

Lisa, 24 jaar, België

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Ramish (pg 29) – Ratana (pg 30)

“ Wij, jongens, kennen niks van kinderen opvoeden of in de potten roeren. Maar wij zijn sterker en kunnen gaan studeren, ver weg van huis. Meisjes niet, want hun ouders vrezen dat ze misbruikt zullen worden en dat de familie scheef bekeken zal worden. ”

Ramich, 17 jaar, Cambodja

“ Meisjes en jongens zijn gelijk. Behalve dat wij thuis alle taken doen en dat we voor onze ouders zorgen. Wij, meisjes, kunnen bijna alles wat jongens ook doen. Op school kunnen we net zo hard studeren als zij. ”

Ratana, 15 jaar, Cambodja

© Plan International/F. Struzik – Simply human

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Moussa (pg 32) – Jacqueline (pg 33)

“ Ik hoop dat ik snel een vrouw en kinderen heb. Mijn droom? Militair worden, zodat ik het goed heb en voor mijn gezin kan zorgen. **Natuurlijk zal ik later helpen in het huishouden**, al zal ik het niet zo goed kunnen als mijn vrouw. ”

Moussa, 17 jaar, Benin

“ **Ik kan leven schenken en daarom ben ik trots dat ik een meisje ben.** Mijn dochtertje is 3. Ik woon met haar bij mijn ouders, samen met mijn vijf zussen en vier broers. Ik hou mijn studies vol voor haar toekomst. Dankzij een spaargroep in het dorp, kon ik een zaakje opstarten. ”

Jacqueline, 16 jaar, Benin

© Plan International/F. Struzik – Simply human

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Phoum Gnea (pg 35) – Viva (pg 36)

“ **Bij ons in het dorp spelen jongens niet vaak met meisjes.** Maar hier op school spelen we samen op de schommel en zingen we liedjes. Dat vind ik leuk. ”

Phoum Gnea, 6 jaar, Cambodja

“ Ik wil naar school gaan en veel leren, want ik wil juf worden. **Ik wil niet net als mama zwaar werk doen op het veld.** ”

Viva, 5 jaar, Cambodja

© Plan International/F. Struzik – Simply human

© Plan International/F. Stružnik – Simply human

Getuigenis

Luis (pg 38) – Jhosselyn (pg 39)

“ Bij ons thuis staat iedereen vroeg op om te werken. **Ik help met de afwas en met koken. Niet elke jongen doet dat.** De meesten gaan 's nachts uit in de stad en doen foute dingen. Later krijgen zij het voor het zeggen. ”

Luis, 16 jaar, Ecuador

“ **Mijn moeder is mijn grote voorbeeld. Ze is rechtvaardig en verantwoordelijk.** Terwijl mijn vader op het veld werkt, zorgt zij voor de kinderen en het huis. Hij helpt haar soms met huishoudelijke taken, maar heeft meer vrijheid, simpelweg omdat hij een man is. Dat is oneerlijk. ”

Jhosselyn, 18 jaar, Ecuador

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Chhoy (pg 41) – Assiba (pg 42)

“ Ik volg naailes en **het ergert me mateloos dat iedereen zegt dat dat iets voor meisjes is.** Ik hou van naaiwerk en doe het met hart en ziel. Het hemd dat ik draag, heb ik zelf gemaakt. ”

Chhoy, 18 jaar, Cambodja

“ Ik ben gelukkig om een meisje te zijn, want zo heeft god me geschapen. Om te slagen in het leven **wil ik een man, een kindje en ook een eigen job.** Een kapsalon, bijvoorbeeld. ”

Assiba, 20 jaar, Benin

Getuigenis

Catherine (pg 44) – Pauline (pg 45)

“Natuurlijk zou ik graag een jongen zijn. Ik zie geen enkel voordeel aan ‘meisje zijn’. Jongens kunnen overal naar de wc. Ze lopen 's avonds rond zonder te moeten denken “als ik maar niet lastiggefallen word”. Ze geraken makkelijker aan een studentenjob en later krijgen ze een hoger loon.”

Catherine, 20 jaar, België

“Mannen zijn gelukkiger dan vrouwen. Ze hebben meer kracht om op het veld te werken. Thuis krijgen meisjes meer taken dan jongens. Op school doen ze het soms beter: dit jaar is de primus van de klas een meisje.”

Pauline, 17 jaar, Benin

© Plan International/F. Struzik – Simply human

© Plan International/F. Struzik – Simply human

Getuigenis

Olga (pg 47) – Eva (pg 48)

“ Ik heb de indruk dat er op school **veel meer verwacht wordt van meisjes, dat ze harder moeten werken en meer betrokkenheid moeten tonen.** Op mijn vorige school vond ik dat leerkrachten meisjes voortrokken en dat er van jongens veel minder getolereerd werd. ”

Olga, 13 jaar, België

“ **Seksisme blijft een enorm probleem op de universiteit.** De beeldvorming op affiches, feestjes, ... Wie de kwestie aankaart, krijgt vaak negatieve reacties en zwijgt dan maar om erger te voorkomen. Ikzelf hou er nogal van om me uit te spreken. Het geeft me voldoening om mensen te overtuigen. ”

Eva, 20 jaar, België

“Soms moet je de macho
uithangen om erbij te horen.”

**Lucas, 23 jaar. Muzikant en
geluidsingenieur uit België. Zijn
droom? Al reizend andere culturen
leren kennen.**

Eensamenleving, wat is dat? Een groep personen die op dezelfde manier denkt en handelt. Als man moet je knap, groot en sterk zijn. Vrouwen moeten er liefst mooi, groot en slank uitzien, en niet al te intelligent zijn...

Het is soms moeilijk om niet de macho uit te hangen. Als je vindt dat vrouwen geen objecten zijn, dan mag je maar hopen dat de meerderheid van de groep er ook zo over denkt. Anders hoor je er niet bij.

Niet iedereen zal het ermee eens zijn, maar ik vind dat sommige vrouwen zich schikken naar een zekere ongelijkheid. Ik ken meisjes die zich feministe noemen, terwijl ze in de praktijk aange-trokken worden door mannen die hen als het vuil van de straat behandelen. Zo werken ze ongelijkheid in de hand.

Men zegt al sinds jaar en dag: "Achter elke grote man staat een sterke vrouw." Beetje bij beetje verstoppen vrouwen zich minder achter mannen. Dat is waar we naartoe moeten: naar gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

“ Ik wil levens veranderen. ”

Daouda, 17 jaar (derde van links). Actief lid van de meisjesrechtenvereniging van Plan International Benin in Tobre. Haar droom? Het leven veranderen van de meisjes uit haar dorp.

Ik heb veel geluk dat ik geselecteerd werd voor de voetbalploeg van Plan International. We trainen verschillende keren per week. We volgen workshops waar we leren over meisjesrechten, praten voor een publiek en ons zelfvertrouwen versterken.

In het begin kregen we heel wat kritiek uit het dorp, maar intussen respecteren ze ons. Omdat we durven praten over gevoelige onderwerpen

zoals onderwijs voor meisjes, onafhankelijkheid, het vermijden van zwangerschappen en kind-huwelijken. Sport is een manier om respect af te dwingen. Voetballen kunnen we intussen even goed als jongens. En nu wordt er wel naar ons geluisterd.

Ik had nooit kunnen denken dat sport mijn leven zou veranderen. Ik wil zelf ook levens veranderen. Ik ben supergemotiveerd om te studeren, mijn ouders respecteren me helemaal en... Ik zal niet zwanger worden. Ik wil dat meisjes op dezelfde hoogte staan als jongens.

Ik ben ervan overtuigd dat alles mogelijk is, als je het echt wil en er voluit voor gaat!

“De kracht van mijn moeder inspireert me.”

Julio, 18 jaar. Ondervoorzitter van de jongerenclub van Plan International Ecuador in Rio Bravo. Zijn droom? Artiest worden.

Ik geef toe dat het mijn zussen zijn die thuis mijn moeder helpen, en niet mijn broers en ik. Al help ik af en toe de vloer vegen, en dat is iets wat niet elke man doet. Anders zeggen ze dat je geen varon, geen echte man, bent.

In mijn dorp zie je meisjes haast nooit buiten. “We moeten hen beschermen tegen gevaar,” luidt het, maar dat is volgens mij een excuus om de vrijheid van meisjes in te perken. Die mentaliteit wil ik graag helpen te veranderen.

Ik bewonder mijn moeder. Haar kracht moedigt mij aan en inspireert me. Van haar kreeg ik de liefde voor kunst mee.

We hebben het thuis niet breed, maar los daarvan is er geen enkele barrière die me tegenhoudt om mijn dromen waar te maken.

Samen met Plan International starten we een jongerenclub in de wijk. We praten over relaties: hebben we niet te vroeg seks, letten we erop dat jonge meisjes niet zwanger worden en stoppen met school,... heel gevoelige thema's in onze macho maatschappij. We worden niet overal met open armen ontvangen, maar we zetten door!

“Ook al ben je nog zo sterk,
het is zwaar om vrouw te zijn.”

Johanna, 18 jaar. Lid van de jongerenclub van Plan International Ecuador in La Pila. Haar droom? Chemicus worden.

Mijn vader is soldaat en mijn moeder huisvrouw. Eigenlijk zorgen mijn moeder, mijn zus en ik voor het huishouden. Mannen liggen meestal in de zetel te niksen of zijn buiten met hun gsm bezig. Mijn moeder vraagt soms aan mijn broer om te helpen, maar dat vindt mijn vader maar niets.

Ook al ben je nog zo sterk, het is zwaar om vrouw te zijn. Ik voelde me vaak minderwaardig in de ogen van mannen. Dat gevoel motiveerde me om

me te engageren bij de jongerenclub van Plan. Samen maken we radiotalkshows en organiseren we debatten. Meisjes en vrouwen krijgen vaak niet de toestemming om te komen. Onder vriendinnen praten we daarover: dat het niet rechtvaardig is om te moeten thuisblijven, terwijl jongens wel mogen uitgaan.

Vrouwen moeten meer voor zichzelf opkomen. Gelijkheid tussen jongens en meisjes blijft problematisch. We praten er veel over maar zien er niet veel van. Zelf wil ik vooruit. Ik droom ervan m'n studies af te maken. Mijn ouders geven me daar de kans toe, ik wil slagen zodat ik later voor hen hetzelfde kan doen.

“Mijn generatie zal dingen in beweging zetten.”

Kwi, 17 jaar. Jongerenactiviste bij Plan International Cambodja. Haar droom? Politieagente worden.

Of ik gelukkig ben dat ik een meisje ben? Dat is moeilijk te zeggen. Ik mag wel studeren, maar niet alles doen wat jongens mogen. Zo is er geen sprake van dat ik met mijn vader ga snoeien of bomen hakken. Ik mag enkel mama helpen in de keuken, de was en de afwas doen.

Jongens moeten nooit helpen in huis en dat maakt me droevig en boos. De samenleving staat het simpelweg niet toe dat jongens en meisjes gelijk zijn.

De activiteiten van Plan leren ons hoe we daarover kunnen praten met andere jongeren, met ouders of oudere mensen. Goede argumenten kunnen hun houding veranderen.

Meisjes en jongens zijn nog niet gelijk, maar mijn generatie zal dingen in beweging zetten. Mensen waren verbaasd toen ik 'polite voor één dag' was tijdens de 'Girls Takeover' van Plan International op Wereldmeisjesdag. Dat is geen beroep voor meisjes! Ik ben trots dat ik het toch heb gedaan. Alweer een stapje vooruit!

“Mijn leven draait om gelijkheid tussen man en vrouw.”

Mayada, 22 jaar. Student Arabistiek en Islamkunde uit België. Schrijft voor de website MVSLIM. Haar droom? Kansarme meisjes helpen om voor zichzelf op te komen.

Ik ben een Belgisch-Syrische. Het is niet altijd eenvoudig om twee verschillende visies op de vrouw met elkaar te rijmen. Het zit 'm in kleine dingen: 's avonds laat weg blijven, je eigen partner kiezen, beslissen met wie je gaat trouwen.

Ik zie veel onrecht en seksisme rondom mij. Maar dit is 2017. Hoog tijd om de klassieke jongens- en meisjesrollen te dumpen. Dat vergt een hoop

energie en ik zie te veel meisjes opgeven. Ze zeggen: "We zullen uiteindelijk toch moeten trouwen, dus waarom dan verder studeren?" Ik ben ervan overtuigd dat er verandering komt, ook al gaat het tergend traag. Dankzij sociale media en feministische sites hebben meisjes nu veel meer toegang tot informatie. Ze beseffen dat wat hun ouders vertellen niet de enige waarheid is.

Ik droom ervan om iets te veranderen in de wereld. Ik wil vooral meisjes en vrouwen in de laagste sociale klassen bereiken. Het zijn zij die nooit gehoord worden, en die het het hardst nodig hebben.